

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného opatrovnící paní D. B., pracovnící Krajského soudu v Ostravě, adresa pro doručování: Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 1997, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 43 Ca 287/97, o kasační stížnosti (původně dovolání) žalobce proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 8. 2000, čj. 2 Cao 109/2000 - 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí byl žalobci (dále též „stěžovatel“) od srpnové splátky roku 1997 upraven vyplácený důchod na částku 3619 Kč měsíčně s tím, že procentní výměra částečného invalidního důchodu se zvyšuje o 8 % dosavadní výše a dosavadní výměra o 200 Kč.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 1999, čj. 43 Ca 287/97 - 34, ve znění opravného usnesení ze dne 17. 3. 2000, čj. 43 Ca 287/97 - 48, bylo rozhodnutí žalované potvrzeno.

K odvolání žalobce bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 8. 2000, čj. 2 Cao 109/2000 - 54, výše uvedené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Podle vrchního soudu se měl soud prvního stupně zabývat tím, zda žalobce byl a je schopen samostatně jednat před soudem, když navíc sám soud prvního stupně o tom měl pochybnost. Na základě výsledku znaleckého posouzení, jež si soud vyžádá, pak má být zvolen odpovídající postup tak, aby byl žalobce v řízení v případě potřeby zastoupen.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 25. 6. 2001 včasné, avšak špatně čitelné dovolání. Věc nebyla Nejvyšším soudem skončena do 31. 12. 2002, proto je podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2003 k dokončení řízení (o kasační stížnosti) příslušný Nejvyšší správní soud (§ 129 odst. 4 s. ř. s.), přičemž účinky procesních úkonů zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení soudního řádu správního (Nejvyššímu správnímu soudu byla věc předložena až dne 10. 11. 2005 – pozn. soudu).

Nejvyšší správní soud se nejprve musel zabývat otázkou, zda kasační stížnost stěžovatele, jež byla původně dovoláním, je přípustná podle příslušných ustanovení soudního řádu správního. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřipustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Napadeným rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci, proti němuž bylo podáno dovolání, jež se podle § 129 odst. 4 s. ř. s. má nyní projednat podle ustanovení soudního řádu správního upravujících řízení o kasační stížnosti, bylo rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Pokud stěžovatel napadá takové rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, brojí toliko proti důvodům tohoto rozhodnutí, neboť co do výroku rozhodnutí vrchní soud jeho odvolání vyhověl. Opravný prostředek stěžovatele, jenž směřoval pouze proti důvodům rozhodnutí soudu, není podle § 104 odst. 2 s. ř. s. přípustný. Nepřípustné by bylo ostatně podle občanského soudního řádu také podané dovolání, neboť podle § 236 odst. 2 o. s. ř. není přípustné dovolání směřující jen proti důvodům rozhodnutí. Nejvyšší správní soud ze všech uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 2 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. jako nepřipustnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu